

Pěchota u nás a v cizině.

Jrš.:

Nynější směry u pěchoty v cizích armádách.

Revue d'Infanterie (únor 1936) uveřejňuje přednášku plk. Maffreho v aplikační škole pěchoty a ÚV.

Válka 1914—18 vyvolala odpor k posílení válce. Proto se všechny moderní armády orientují k pohybné válce, aby vzkřísily manévr (srovnej G—V, str. 7). Novým bohem moderního válečnictví je palba (G—V, str. 5), proto se zvětšuje výzbroj, zlepšuje, přispůsobuje a vynalézá se materiál.

Úkol pěchoty. Za světové války účinnost pěchoty upadla. Po válce nastala její krize. Část vojenských spisovatelů tvrdila, že je nutno něco podniknout, aby se vůbec udržela, jiná část, zvláště v Anglii, chtěla pěchotu nahradit mechanickými jednotkami. Nakonec však pěchota vyšla z tohoto boje vítězně a všechny moderní armády připisují pěchotě hlavní úkol jak v ofenzivě, tak v defenzivě (G—V, čl. 28). Z velkých armád jí tuto úlohu přiznává Německo, Anglie, Amerika, Itálie, Japonsko. Avšak všechny moderní armády chtějí i pěchotu moderní, palebně mohutnou, co nejvíce soběstačnou a hlavně pohyblivou.

Vliv motorisace a mechanisace na pěchotu.

1. Motorisace. Rozvoj automobilismu dovoluje všem armádám, aby aut vy-
užily.

a) Anglie. V ní vznikl Garden Loyd, původně určený k dopravě střeliva teré-
nem. Později se přišlo na to, umístit v něm těžké kulomety. Konečné závěry nejsou
známy. Jisté je, že tento způsob dopravy a boje těžkých kulometů nesouhlasí s do-
pravou praporních minometů, které jsou hipomobilní. Pravděpodobně se zkouší dále.
V posledních 4 letech věnovala Anglie 4 miliony liber na mechanisaci armády. 1. října
1934 byla organisována pokusná (mechanická) brigáda (viz schema).

b) Amerika. Organizace pěšího pluku:

štáb, štábní rota (orgány zprávodájské, spojovací a zákopníci), rota služeb (plu-
kovní trén a sloučený bojový trén),

rota doprovodných zbraní (3 kanony 37 mm a 3 mořdife 75 mm),

3 prapory v složení: štábní rota, 3 roty pěší a 1 kulometná rota.

Déle trvající pokusy s motorisací daly různé výsledky. Nyní je 7 různých typů
pěších pluků. Nejběžnější typ má motorisovaný štáb pluku a pomocnou rotu (vyjma
bojový trén).

Podle výroku náčelníka hlavního štábu se bude v motorisaci pokračovat.

c) Německo motorisuje především služby. Pěší roty dostanou po 1 nákladním
autu, jinak hipomobilní trén zůstane na dopravu munice a kulometů. Pěší pluk má
1 rotu a divise 1 prapor motorisovaných tankových děl.

d) Itálie je v stadiu pokusů, omezuje se jen na motorisaci těžkých děl. Možná,
že bude motorisovat i část trénů.

e) Belgie. Pěší roty po 1 nákladním autu. Pokusy s pásovým Garden Loydem
daly dobré výsledky, není však peněz.

f) Japonsko trpí nedostatkem koní, proto bude motorisovat zatím jen služby.
Japonská pěchota je velmi pohyblivá (normální denní výkon 50 km), protože většina
přítěže je naložena na soumarech.

Závěr. Všeobecně se motorisují jen trény, kdežto pěšák bojuje a přesunuje
se pěšky. Jinak se činí pokusy.

2. Mechanisace. Popisují se jen zkušenosti získané v Anglii za předpokladu,
že jinde byly obdobné.

Angličané rozdělují terén na terén otevřený, vhodný pro tanky a na terén pokrytý, v němž se pěchota nemusí obávat tanků.

V Anglii je snaha po specialisaci, a proto se tanky nepodřizují pěchotě, i když s ní společně pracují. V jiných armádách tomu tak není.

Pěchota proti ÚV.

ÚV. dala vznik OPÚV. (nové zbraně, překážky proti ÚV., vyhledávání pokrytého terénu atd.) OPÚV. není obtížná v obraně, v útoku je nesnadná.

1. Německo hlásá při nebezpečí nepřátelského útoku tanky zasadit protitankové zbraně do terénu vhodného pro použití tanků a ponechat si část protitankových zbraní jako pohyblivou zálohu. Vybavuje své jednotky bohatě protitankovými zbraněmi. Ze studia publikací plyne, že v určitých případech bývají přidělovány protitankové zbraně i pěší rotě.

Jako protitankových zbraní se používá: a) adaptované miny protitankové (15 kg), b) lehkého minometu M. W. 18 ráže 75 mm, dostřel 3'5 km, c) kanonu 37 mm, d) zkouší se ráže 20 a 50 mm.

Předvídají organizaci: u praporu 2 kusy protitankových kanonů, u pluku lehké minomety. Podle nejnovějších zpráv nebudou protitankové zbraně u praporu, nýbrž u pluku rota (jako další nová a motorisovaná), u divise prapor o 3 rotách — roty o 9 kusech. Mají 54 kusů protitankových kanonů u divise.

Plní tedy, co hlásají: u pluku 37 kanonů na ochranu pluku, roty u divise jsou určeny proti ÚV., která pronikla pěchotou, a protože divisní roty jsou motorisované, jsou zároveň pohyblivou zálohou.

2. Anglie zkouší:

a) rotu o 3 četách po 2 kanonech protitankových,

b) prapor o 3 rotách, každá složení: četa pokladačů min (celkem 7150 min), 3 čety po 8 protitankových zbraních. Tyto zbraně se dosud jen značkují a neví se, kde budou zařaděny;

c) kulometný prapor v pokusné (mechanické) brigádě (příl. 2) má rotu o 4 četách po 4 kusech.

3. Amerika. Pěší pluk 3 kusy 37 mm kanonů v rotě doprovodných zbraní. Zkouší se 37 mm kanon a pravděpodobně i těžké ráže. Převládá mínění, že nejlepší protitankovou zbraní zůstává polní dělo; jsou jen rozpory, má-li střilet přímo, či jako na ostatní pohyblivé cíle.

4. Itálie hledá vhodný materiál. Zatím má u pěšího pluku 4 horské kanony (65 mm), ovšem pokud je známo.

5. Japonsko. Každá kulometná rota 1 kanon 37 mm, každý pěší pluk 6 kusů ráže 70 mm.

6. Polsko. Pěší pluk má četu kanonů 75 mm, adaptovaný ruský materiál 7'62 mm, jako protitankový nezpůsobilý.

7. Švýcarsko bude adaptovat 47 mm kanon.

8. Belgie zkouší 47 mm kanon, rozložitelný na 8 částí; může být tažen 6 muži. Adaptovala 47 mm kanon, který prorazí 40 mm pancíř na 600 m.

Palebné prostředky. Taktika a organizace pěchoty:

Taktika a organizace pěchoty vyplývají z její výzbroje. Jaká je nyní teorie, jaká je organizace a jaké jsou plány do budoucna?

Pěchota a její palba v ofenzivě.

Všechny armády chtějí, aby pěchota byla v palbě nejvíce soběstačná. Proto se dotace palebnými prostředky zvětšila. Kulomety jsou kostrou výzbroje všech armád.

1. Palebný sled:

a) Německo zavedlo před 2 lety organizaci čety podle Francie o 3 družstvech o 1 lehkém kulometu. Rota má 9 kulometů MG. 08/15. U motorisovaných jednotek se

Nynější složení malých jednotek v cizích armádách.

Příl. 1.

Jednotka	Německo	Anglie	USA	Italie
Pěší	četa 3 stejná družstva po 13 mužích 3 MG 08/15 (MG 13 u motorisovaných jednotek)	2 družstva úderníků po 7 mužích 2 družstva střelců po 7 mužích 2 kulometry Lewis-Gun 6 granátometů	3 družstva po 8 mužích 3 lehké kulometry Browning 3 granátometry Celkem četa 6 lehkých kulometů 6 granátometů	3 družstva smíšená po 15 mužích 3 lehké kulometry Breda 15 granátometů
	rota 3 stejné čety 9 MG 08/15 (MG 13 u motorisovaných jednotek)	4 stejné čety 8 Lewis-Gun 24 granátometů	3 stejné čety 18 lehkých kulometů 18 granátometů	3 stejné čety 9 lehkých kulometů 45 granátometů
Kulometná	četa 2 poločety o 2 kusech — celkem 4 kusy	4 družstva: 4 kusy	4 kusy	4 kusy
	rota 3 čety, z nichž 1 doprovodná: 12 kusů	3 čety: 12 kusů, 1 četa o 2 moždířích	3 čety: 12 kusů	3 čety: 12 kusů
Prapor	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota
Pluk (speciální prostředky vel. pluku)	1 rotu MW: 3 čety MW lehkých (6 kusů) 1 četu MW středních (2 kusy) 1 rotu protitankových moždířů (9 kusů)		1 rotu doprovodnou o 3 četách, čety o: 1 kanonu 37 mm 1 moždíři 75 mm	1 četa o 3 horských kanonech 65 mm

Jednotka	Japonsko	Rumunsko	Polsko	Švédsko
Pěší	četa 2 družstva střelců lehkých kulometů 2 družstva úderníků	3 stejná družstva 3 lehké kulometry 3 granátometry	3 stejná družstva 3 lehké kulometry 1 družstvo granátometů	4 stejná družstva
	rota 3 stejné čety 6 lehkých kulometů	4 stejné čety 12 lehkých kulometů 12 granátometů 1 družstvo těžkých kulometů o 2 kusech	3 stejné čety 9 lehkých kulometů 9 granátometů	3 čety 1 družstvo o 2 těžkých kulometech Brandt
Kulometná	četa 2 kusy	4 kusy	4 kusy	
	rota 4 čety: 8 kusů 1 četa o 1 moždíři 1:37	4 čety: 16 kusů	3 čety: 12 kusů, 1 četa o 2 moždířích	1 obyčejná četa 1 četa o 4 těžkých kulometech 1 četa o 2 těžkých kulometech 1 četa o 2 moždířích
Prapor	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota	3 pěší roty 1 kulometná rota
Pluk (speciální prostředky vel. pluku)	1 četa o 6 kanonech		3 čety o 2 těžkých kulometech Brandt 1 četu kanonů 75 mm	

zavádí kulomet MG. 13 chlazený vzduchem, váhy 9 kg, zásobník o 20 nábojích a rychlost palby 600 ran/min.

Stará doktrína o rozlišování palby a pohybu zmizela (P-I-2, str. 65). Dříve družstvo mělo 4 muže obsluhy lehkého kulometu a 8 mužů vyzbrojených puškou. V německé odborné literatuře se řeší případy, že četa útočí za podpory lehkého kulometu, jindy lehký kulomet útočí s ní a střílí v chůzi. (P-I-2, č. 19.) Často se uvažuje o nových pěchotních zbraních: samočinná puška, pistole, puškové granáty atd. Mnohými pisateli jsou tyto zbraně v literatuře supponovány. Němci chtějí pěchotu silnou, prudkou, jednající bez pomoci jiných zbraní. Vyžadují rychlá rozhodnutí a provedení, tvrdí, že válka je řadou konkrétních případů. Kladou velký důraz na iniciativu a velitelům nejmenších jednotek neváhají svěřit delikátní úkoly. Někteří němečtí spisovatelé nesouhlasí s francouzskou doktrínou a tvrdí, že je příliš systematická a schematická.

b) *Itálie* zůstávala dlouho věrna taktice nárazové, založené na mohutnosti počtů, a měla v četě stejnorodé poločety s 1—2 lehkými kulomety. Po zavedení lehkého kulometu Breda 29 zreorganizovala i četou, která má nyní 3 družstva po 15 mužích a 1 lehký kulomet. Rota má 9 lehkých kulometů. Itálie dává přednost individuální palbě před palbou kulometnou, a proto asi italská pěchota bude vyzbrojena samočinnou puškou. Italská doktrína je útočná a podceňuje význam nepřátelské palby.

c) *Japonsko* má málo lehkých kulometů. Četa má 4 družstva úderníků a 2 družstva střelců po 1 lehkém kulometu, která podporují útok úderníků. Pěchota je velmi útočná, útočí na vlastní vrub bez spojení (nemá ani radio ani zemní telegrafii) s ostatními zbraněmi a je přesvědčena, že zvítězí. Aby nedostatek výzbroje byl zmenšen, využívá noci (každý pěší pluk má nejméně 2 noční cvičení týdně).

d) *Anglie* váhá. Zkouší organizaci čety v pokusné brigádě o 3 družstvech, každé o 1 lehkém kulometu. Jinak má četou o 2 družstvech úderných a 2 střeleckých s kulometem Lewis Gun. Přípravuje se více na udržení prestiže v koloniích nežli na evropskou válku. V novém Cvičebním řádě škrtla mnoho neužitečného (ceremoniálního) v prospěch bojového výcviku. Chce z pěšáků vychovat „hrozný stroj pro boj“.

e) *USA., Rumunsko, Polsko, Belgie* mají obdobnou organizaci jako Francie. Američané kladou zvláštní důraz na palbu. Popírají účinnost palebných základen, a proto pěší roty loňského roku měly po 36 lehkých kulometech. Nyní byl počet jich snížen na 18, zato však zavedena polosamočinná puška (40 ran). Postup přískoky není v oblibě, pěšáci postupují nepřetržitě a nezastavují se k palbě.

Belgická pěší četa má 4 družstva, každá lehký kulomet a pěší rota má 3 čety.

2. Palebná podpora těžkými kulomety:

Lehké kulomety se staly přesné a stabilní a obstály vítězně v srovnání s těžkými kulomety do 1200 m, a proto se žádá od těžkého kulometu podpora na velké (největší možné) vzdálenosti. Těžké kulomety mohou podporovat přestřelováním, prostřelováním nebo z prvního sledu (srovnej P-II-1, čl. 50—53), a to:

centralisací kulometů u praporu palbou nad 1200 m i methodami dělostřeleckými (přestřelování, nepřímé palby atd.),

decentralisací a přidělením kulometů 1. sledu. (P-I-1 povoluje dočasně decentralisaci v čl. 736).

Názory se různí. Stoupenci centralisace tvrdí, že lehké kulomety pálí přesně do 1200 m a jejich další vzrůst u 1. sledu není záhodný. Neužitečné je dávat těžké kulomety do 1. sledu a využívat jen několika stovek jejich dostřelu. Sloučit je, resp. tak jimi nahradit palbu dělostřelectva, která v pohybné válce nemůže počítat s dotací střeliva jako ve světové válce. Stoupenci decentralisace se stavějí proti rozlišování na pěšáky a kulometníky, popírají možnost přestřelování (prostřelování) v pohybné válce. Aby těžké kulomety nahradily dělovou palbu, musily by mít účinnější munici;

budou stejně trpět nedostatkem munice jako dělostřelectvo. Mimo to je tendence využít pokrytého terénu, kde daleká podpora je nemožná.

a) Německo. Kulometná rota je prostředkem velitele praporu a podle okolností páli buď z palebné základny, nebo jsou čtyři přiděleny 1. sledu (P-I-1, čl. 736). Využívají těžkých kulometů směle a počítají s technickou a taktickou obratností. Poslední předpisy pro palby těžkých kulometů obsahují přestřelování, prostřelování a palby v masách (P-II-1, čl. 40, 50—53). V poslední době otázka palebné podpory těžkými kulomety rozvinula otázku adaptace kulometu MG 13. Jedni chtějí, aby po adaptaci byly způsobilé vytvořit kostru obrany, aby se těžkým kulometům mohly svěřit jen daleké palby, k nimž se svými vlastnostmi hodí. Druzí považují těžké kulometry za páteř palebné přehrady a daleké palby označují jako vedlejší palby, dokazují, že maximální spotřeba munice je pro přehradu a daleké palby by ochuzovaly palby do přehrad. K zvýšení pohyblivosti a možnosti přímého zásahu již dávno zamýšlejí: a) přidělit kulometné rotě potřebný materiál pozorovací, spojovací a gonio-metrický, b) zvýšit počet personálu a c) přidělit četú doprovodných zbraní.

b) Itálie se počíná věnovat speciálním střelbám. Zdá se, že se více zájmu přikládá zbraním se zakřivenou drahou střely. Zvětšení ráže těžkých kulometů (ze 6'5 na 8) způsobí asi studium speciální střelby.

c) Anglie těžké kulometry decentralisuje. Při pokusech byla utvořena četa na Garden Loydu jako odpověď na německou motorisovanou rotu doprovodných zbraní.

d) Belgie decentralisuje kulometnou rotu. Má však u divise ještě 1 kulometnou rotu.

e) USA, Japonsko, Rumunsko, Švédsko: vesměs decentralisují.

Švédsko má terén většinou porostlý a členitý. Proto se kulometné a doprovodné zbraně rozdělují, jakmile se boj stává bezprostředním. Příklad bude prapor organizován takto: štáb, 3 rotý po 4 četách, 1 kulometná rota po 3 četách, 1 četa doprovodných zbraní.

Nové možné použití kulometů mělo za následek, že některé armády studují možnost zvětšení jejich ráže.

V Americe studují novou organizaci (podle anglické pokusné brigády) pěšího pluku o 3 praporech pěších a 1 kulometném (na autech).

3. Jednotný kulomet:

a) Anglie zkoušela lehký kulomet 7'7 mm, který měl nahradit těžký kulomet Vickers a Lewis Gun. Možnost dalekých paleb použitím trojnožky. Důvod: odstranit rozličné zbraně u menších jednotek a zachovat tak specialisaci, což vidět též z organizace pokusné brigády, kde 3 prapory mají lehké kulometry a 1 prapor jen těžké kulometry a protitankové zbraně.

b) Dánsko chce využít lehkého kulometu Madsen, poněvadž dal obdobné výsledky jako těžký kulomet. Uvažuje o praporu o 4 stejnorodých rotách, kterých by bylo možno použít i jako pěších i jako kulometných (na daleké palby podstavec).

Belgie, Švýcarsko mají u lehkého kulometu třínožku.

Někteří němečtí spisovatelé tvrdí, že nahradí-li se těžký kulomet lehkým, že bude nutno nahradit těžký kulomet nějakým novým „superkulometem“, střelícím až na 5 km.

4. Zbraně se zakřivenou drahou.

Kulometry mohou zasáhnout nízké cíle. Dělostřelecká podpora někdy vážne a v posledních 100 m menší možná. To vedlo k zavedení zbraní se zakřivenou drahou střely. Všeobecně jsou jimi armády — mimo Německo — vyzbrojeny velmi slabě.

a) Německo dotuje dobře svými MW (Minenwerfer), které jsou u pěšího pluku. Nový MW 18 ráže 75 mm má dostřel 3'5 km s možností palby ploché i zakřivené a může nahradit doprovodný kanon. Na manévrech nahrazovaly protitankové kanony. Dále se zkouší moždíř 10'5 cm s dostřelem 3'5—4 km.

b) U ostatních armád jsou tyto zbraně buď u pluku nebo u praporu. U pluku jsou jen zdánlivě, poněvadž dostřel činí 1'5—2 km, a proto se hodí spíše k praporu (P-I-2, čl. 24).

c) Anglie má u praporu četú o 2 moždířích (95 mm, váha střely 4'5 kg, dostřel 1'4 km).

d) Švédsko má u praporu celkem 8 moždířů Brandt, z toho 2 u praporu a ostatní u rot.

e) Polsko má u praporu 2 kusy Brandt, u roty 3 „granátníky“ (granátomety).

f) Itálie zatím zkouší minomety u praporu a u roty pro 1 kuse. Mluví se o kanonu u pluku nebo u praporu.

g) Belgie zkouší minomet DBT (Denis, Bernard, Troisfontaines) s dostřelem 700 m; váha 7'6 kg, rychlost 30 ran/min. Není určeno, zda bude u roty či u praporu (u praporu je moždíř 76 a kanon 47 mm. Dále má moždíř 76 FRC s dostřelem 2'2 km; váha zbraně 255 kg, váha střely 4'46 kg).

h) Zbraně se zakřivenou drahou malé ráže tvoří granátomet.

Itálie má 45 kusů a u roty 500 ran.

Polsko u čety 1 granátomet s dostřelem 300—750 m, váha střely 680 g. (P-I-1, čl. 22).

Pěchota v obraně:

Pěchota je lépe vyzbrojena pro obranu než pro útok. Je dobře vyzbrojena proti nepříteli nekrytému, proti mechanickým prostředkům hledá vhodné zbraně.

Principy obrany:

1. Německo pečlivě rozčleňuje zbraně do šířky a hloubky, nechává útočníka v nejistotě o průběhu a síle postavení. Hlavní důraz klade na bočnou palbu, staví klamně stavby, mění palebná postavení. Klade důraz na protiútoky, zálohy předvídá již u čety. Naše předpisy předvídají v G-V, čl. 383 změnu postavení, v P-I-2, čl. 263 klamně stavby, v čl. 277 a 770 přeskupení soustavy, v čl. 715 zálohu až u roty, je-li na volném křídle praporu, v P-II-1, čl. 37 záměnné postavení těžkých kulometů.

2. Japonsko rychle organizuje postavení ve dne i v noci. Jakmile útočník dojde k postavení, vrhnou se naň obránci bodáky. (P-I-2, čl. 273 předvídá obranu na místě.)

O P L. Všeobecně chybí speciální materiál a k O P L. se užívá existujících zbraní pěchoty. (P-I-2, čl. 349—356, P-II-1, čl. 95—105.) V palbě protiletadlové jsou nejpočetnější Američané a Angličané. Jinak se hledá vhodný materiál ráže 12—14 mm.

Závěrem možno říci, že

1. je všeobecná orientace k pohybné válce,
2. pěchota zůstává hlavní zbraní,
3. konají se vážné pokusy, aby se pěchota stala pohyblivou. Provádění jde pomalu,
4. je tendence pěchotě výzbroj zvýšit a zlepšit, aby mohla sama splnit své úkoly za všech okolností,
5. je nezbytně nutno, aby pěchota využila maximálně svých palebných prostředků.

Anglická armáda.

Pokusná (mechanická) brigáda, postavená 1. října 1934:

Složení:

Kulometný prapor:

pomocná rota,

3 roty těžkých kulometů (každá o 3 četách po 2 družstvech — 2 kulometry Vickers),

1 rota protitanková po 4 četách — 4 kusy;

3 pěší prapory:

1 rota pomocná (1 četa o 3 moždířích, 1 četa o 4 lehkých kulometech protiletadlových),

4 roty, každá o 4 četách po 3 družstvech po 1 lehkém kulometu.

Všechny dopravní prostředky této brigády jsou mechanické.

Belgická armáda.**Složení pěšího pluku:**

štábní rota (orgány pro spojení, pozorování, hudba atd.),

baterie pěchotní (2 čety o 4 moždířích),

3 prapory, složení:

štáb,

3 pěší roty, složení:

četa,

3 čety o 4 družstvech složených z roje střeleckého 1. kul. a z roje granátnického (15 mužů),

1 kul. rota, složení: pomocná četa,

3 čety o 4 kulometech.

Pluk má: 108 lehkých kulometů vz. 1930. 108 V. B. 36 těžkých kulometů.

Kpt. děl. Karel Gruncl:

Materiál italské útočné vozby.

(Podle německých pramenů.)

Italsko-habešský konflikt dal příležitost blíže nahlédnout do materiálu italské útočné vozby.

Italie věnovala již dříve zvýšenou pozornost konstrukcím lehkých a středních tanků. Brzy po světové válce byly konány v armádě pokusy s několika licenčními typy tanků. Známy francouzský tank typu Renault byl též vzorem pro dnešní moderní konstrukce italských tanků „Fiat 3000“, které jsou vyráběny v několika obměnách. Itálii se však nedařila výroba tanků tak, aby byla na výši s výrobou anglickou nebo francouzskou. Italové musili znovu sáhnout po zahraničních patentech.

Co se týká kvality, výkonnosti a odolnosti italských tanků, vyrobených v domácích továrnách, posuzují je odborníci za výtečné. Obzvláště jsou oceňovány tyto vlastnosti italských tanků: nízko a při tom velmi výhodně položené těžiště tanku, úžasná schopnost při zlézání velmi strmých překážek, výborné brnění a velmi účelné vyzbrojení. Na velkou rychlost tanků nekladou Italové ani tak značný důraz, jako je tomu v jiných armádách (Anglie, SSSR.).

Na manévrech italské armády v Tyrolsku r. 1935 a 1936 a též na francouzském hornatém pohraničí se dokázalo, že italské tanky zdolávaly stoupání až 54°. Vzhledem k nutnosti použití tanků v horách nesnažili se Italové vůbec o konstrukce těžkých tanků, a to zcela právem.

Lehký tank typu „Fiat 3000 B“ vz. 1930 je skutečně znamenitý výrobek. Váží 56 t, má délku 4'29 m, šířku 1'67 m a výšku 2'20 m. Tloušťka brnění vpředu, vzadu

a po stranách je 16 mm, na krytu otáčivé věže 6 mm. Motor je 4válcový, vodou chlazený typu „Fiat“. Obsah válců 6'24 l, výkonnost 63 k. s.

Výzbroj: 37 mm dělo nebo kulomet „Zwilling“. Normální rychlost tanku 16 km za hod., maximální 22 km za hod. Okruh činnosti 100 km. Osádka: 2 muži. Tank zdolává svahy až 52°, překážky 1'80 m široké, vodní toky 1 m hluboké, přeráží stromy v průměru až 35 cm.

V britské licenci konstruovali Italové též nové tančíky typu „Fiat-Garden Loyd“. Použili jich v hojně míře v Habeši. Tančík váží 2 t, je 2'50 m dlouhý, 1'71 m široký a 1 m vysoký. Brnění má tloušťku 6—9 mm. Motor má výkonnost 22 k. s. Maximální rychlost tančíku 40 km za hod. Výzbroj: kulomet „Ravelli“ ráže 7'69 mm, vzduchem chlazený. Osádka: 2 muži.

Kromě těchto tančíků používaly italské oddíly v Habeši s oblibou lehkých tanků typu „Fiat Ansaldo“. Svým principem připomínají britské tanky „Vickers Garden Loyd“. Vynikají rovněž výborně položeným těžištěm. Tank se nepřevrátí do strany, ani když jel po svahu o sklonu 51°. Brnění má tloušťku 5—13 mm. Tank váží 3'3 t, je 3'05 m dlouhý, 1'40 m široký a 1'20 m vysoký. Motor je 4válcový, vodou chlazený, výkonnosti 40 k. s. Maximální rychlost 42 km za hod. Okruh činnosti 110 km. Výzbroj: lehký kulomet, vzduchem chlazený. Osádka: řidič a střelec, kteří sedí vedle sebe.

Co se týká konstrukcí obrněných aut, používají Italové velmi rozmanitých typů, ale valně již zastaralých. I konstrukce vzniklé v poslední době nevykazují nic pozoruhodného. Zásadně se jako podvozků používá podvozků obvyklých v konstrukcích běžných typů nákladních aut, které jsou však brněním a vnitřním zařízením příliš zatíženy. Tím je jejich pohyblivost ovšem značně snížena. Nyní se používá v armádě hojně typu „Fiat 1934“. Je to 6kolové auto, vážící 7 t. Motor má výkonnost 56 k. s. Maximální rychlost vozu na dobrých komunikacích 75 km za hod. Brnění auta dosahuje tloušťky od 8 do 13 mm. Výzbroj: 2 kulomety ráže 7'69 mm, vzduchem chlazené, nebo dělo ráže 4'7 cm. Osádka: 4—5 mužů.

Za zmínku stojí též nová konstrukce těžkého obrněného auta typu „Breda AF“. Může plovat i přes vodní toky, neboť je opatřeno i jakýmsi lodním šroubem. Kola tohoto vozidla jsou však příliš předimenzována. Mají průměr 1'75 m a jsou opatřena plnými pryžovými obručemi. Rychlost vozu je poměrně malá: 35 km za hod. na dobrých komunikacích. 12 km za hod. v terénu mimo komunikace a 8—9 km za hod. ve vodním toku. Vůz váží 9 t, je 5'35 m dlouhý, 3 m široký (!) a 2'45 m vysoký. Brnění dosahuje tloušťky 7—14 mm. Motor má výkonnost 70 k. s. Okruh činnosti vozu je značný: 300 km. Výzbroj: 4 kulomety „Zwilling“.

Na konec sluší ještě zmínit se o jiných zajímavých italských vozidlech: jsou to zejména malá dopravní auta, která se vyznačují úzkým rozchodem kol. Tyto t. zv. „Fiat Autocaretta“ konaly Italům v Habeši znamenitou službu při veškeré dopravě. Mají pohon na všechna 4 kola a jsou vybavena navijákem a ocelovým lanem. Mají vzduchem chlazené dvoutaktní motory výkonnosti 30 k. s. Vozidla dosahují na silnicích rychlosti 55—60 km za hod. Dále jsou to moderní italské dělostřelecké traktory „Pavesi“, které se vyznačují koly s velkým průměrem. Byly s nimi v Habeši učiněny dobré zkušenosti. Traktory mají pohon na všechna 4 kola. Maximální rychlost traktoru pro lehké dělostřelectvo je 40—45 km za hod., pro hrubé dělostřelectvo 20 km za hod.

Kapitán děl. Karel Gruncl:

Nová organizace amerického pěšího pluku?

Ve Spojených státech severoamerických se konají již od října 1935 pokusy, jejichž výsledkem má být konečná organizace pěšího pluku, který bude vypadat takto.

Kulometné rotý budou polním praporům odebrány a budou sloučeny ve IV. prapor, který bude obsahovat mimo kulometry též všechny ostatní těžké zbraně pěšího pluku. Mužstvo polních rot bude vyzbrojeno poloautomatickými puškami. Dosavadní pušky budou nahrazeny zlepšenými poloautomatickými puškami systému „Browning“. Pěší četa bude mít 2 družstva údernická a družstvo střelecké s lehkým kulometem. Celý pluk bude motorisován a bude mít:

	Důstojníci	Mužstvo	Zbraně	Vozidla
velitelství pluku s pomocnou rotou	13	156	53 pistolí, 116 pušek,	29 (z toho 10 motocyklů)
technickou rotu	10	153	28 pistolí, 135 pušek,	82 aut
3 polní prapory po	26	683	96 pistolí, 358 pušek, 36 leh. kul.	24 aut (bez bojového trénu)
IV. prapor (speciální zbraně), a to:				
a) každá kul. rota	5	105	8 kulometů, 68 pistolí, 42 pušek,	13
b) rota protitank. zbraní . . .	6	146	12 děl, 98 pistolí, 34 pušek,	18
c) rota minometná	6	108	6 minometů, 65 pistolí, 49 pušek,	14

Dosavadní pokusy se konaly s 29. pěším plukem. 24. I. 1936 se konalo cvičení za přítomnosti inspektora americké pěchoty, při němž byla předvedena hlavně činnost IV. praporu. Cvičení ukázalo, že prapor musí mít takové rozčlenění, aby při zasazování nepřišel pozdě. Jednotky protitankových zbraní musí být rozčleněny do šířky i do hloubky. Pro šířku úseku pluku 12 protitankových děl úplně postačuje. Musí se navzájem podporovat. Průzkumu palebných postavení musí se zúčastnit i velitelé jednotlivých děl. Minometry je lépe mít pohromadě, v rukou jednoho velitele, neboť tím se usnadňuje zásobování střelivem. Jediné tehdy, je-li úsek pluku příliš široký, může být minometná rota rozdělena na čtyři, podle okolností i na družstva.

Rasantní dráha letu střel kulometů a obtížné pozorování kulometné palby omezují značně použití kulometných rot v útoku. Zdá se, že bude nejlépe, budou-li kulometry postupovat hned za 1. sledem polních praporů, aby se mohly co nejrychleji umístit výhodně na cílech, dosažených 1. sledem. Tím budou moci nejlépe hájit získaný terén, budou chránit jednotky pěchoty před nepřátelskými protiútoky a vytvoří tak krátce základnu pro další postup polních praporů.

Pozoruhodnou novinkou jsou 2 spojovací důstojníci u každého praporu. Každý má k dispozici auto s řidičem; v autu je umístěna radiová stanice. Každý prapor má i s bojovým trénem něco přes 75 motorových vozidel. Při cvičeních se ukázalo, že po silnicích nemohou pochodovat kolony s větším počtem než 20 vozidel. Průzkumné jednotky praporů měly vzhledem k rychlosti motorisovaných jednotek velmi obtížnou úlohu. Aby své úkoly mohly splnit, musil jim být dáván pro průzkum veliký časový náskok.

Ve dnech 2.—11. III. 1936 se konala pokusná bojová cvičení pluku, při nichž veškerá vozidla byla obložena tak jako ve válce. Vozidla IV. praporu převezla dokonce mimo své mužstvo a materiál též veškeré mužstvo jednoho z polních praporů. Přítomný inspektor pěchoty nesouhlasil sice s takovým přetížením vozidel, ale podotkl, že by se snad výjimečně podobný případ mohl vyskytnout i ve válce.

Američané označují dosavadní pokusy s nově organisovaným pěším plukem za velmi uspokojivé.

Literární přehled.

Jean Brosse, commandant, a Serge Lagrange, lieutenant: Aide-memoire du candidat élève officier de réserve d'infanterie. Paříž. Charles-Lavauzelle et Cie. 1936. Stran VII a 372.

Kniha je určena pro studující, kteří se připravují na zkoušku z vyšší vojenské přípravy (préparation militaire supérieure — P. M. S.), aby byli zařazeni do škol na záložní důstojníky pěchoty. Je syntézou všech potřebných vojenských vědomostí, zpracovaných podle voj. předpisů a přednášek ve voj. školách. Liší se však od naší „Rukověti pro aspiranty a důstojníky v záloze“ jednak rozsahem, ač množství požadované látky překvapuje, hlavně však způsobem zpracování. Materie je sice též roztržena podle předmětů (střelba, tělesná výchova, cvičební řád a polní řád, zbraně, topografie, úprava terénu, styk a spojení pro 2. ročník), avšak není uspořádána podle našeho způsobu systematicky, nýbrž přímo podle otázek, z nichž každá je rozdělena ještě na vedlejší. Otázky jsou pro zkoušky předepsány, takže příručka usnadňuje kandidátům přípravu na zkoušky. U každého předmětu jsou uvedeny praktické požadavky, rozbor otázky a různé praktické pokyny.

Příručka obeznamuje také s organizací kursů P. M. S. Jsou na civ. učilištích ve

2 posledních studijních ročnících a předpisují pro uznání a připuštění ke zkouškám absolvování celého kursu, nejméně 240 hod. vyučovacích a 12 půldnů v terénu za 2 roky. Zkouší vojenská komise podle oblastí. Nejlepší z kandidátů se stanou elévými záložními důstojníky, jsou při nastoupení voj. služby zařazeni na 6 měsíců do škol na důstojníky v záloze, 6 měsíců jsou pak u trupy jako aspiranti a po úspěšném konání služby druhý rok slouží jako poručíci (sous-lieutenant). Bez zkoušky P. M. S. se kandidát nemůže stát záložním důstojníkem a podle jejího výsledku upravuje se pak jeho služební poměr. Kandidát s průměrným prospěchem mohou být jmenováni jen sergenti de res., s dostatečným se do školy nedostanou vůbec.

V druhém ročníku P. M. S. se žádá znalost praktická (P) a theoretická (T) této látky: Cvičební řád pěchoty a kulometných jednotek (P, T), zbraně — všechny pěší a kul. (P), topografie (P), úprava terénu (T), styk a spojení (T); z tělesné vyspělosti a ze střelby se koná přísná praktická zkouška. Žadatelé k ÚV. musí mít řidičskou zkoušku. Jinak je podmínkou pro všechny budoucí zál. důstojníky, aby měli úplné předepsané vzdělání občanské (odpovídající našemu maturitnímu vysvědčení středoškolskému).

J. B.